

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy G. D. (Ż.-D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania G. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 sierpnia 2012r. i 16 czerwca 2014 r. **nr** E- (...)

- 1) oddala odwołanie,
- 2) umarza postępowanie w zakresie decyzji z dnia 16 czerwca 2014r.

(-) SSO Jolanta Łanowy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **20 sierpnia.2012r.** – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie ustalił G. D. wysokość emerytury oraz poinformował, iż wobec ustalenia, że dotychczas wypłacane wynagrodzenie było ustalone od błędnej podstawy wymiaru, świadczenie będzie wypłacane w kwocie 3.147,42 zł – poczynając od dnia 1.08.2012r. czyli od najbliższego terminu płatności. Decyzję wydano w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczona G. D. wniosła odwołanie od tej decyzji. Domagała się zmiany decyzji i zarzuciła :

- ponowne przeliczenie emerytury wyliczonej w 2011r. przy braku podstaw prawnych i faktycznych,
- niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności i nieuwzględnienie przy przeliczeniu emerytury zaświadczenia o zarobkach z dnia 4.08.2011r. zamiast zaświadczenia z dnia 20.06.2012r., co spowodowało zaniżenie wskaźnika podstawy wymiaru i wyliczonego świadczenia,
- nie zastosowanie kwoty bazowej „ostatnio przyjętej”,

- naruszenie art. 112 par. 1 kpt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez niedoliczenie za zwiększony okres składkowy odpowiedniego procentu zwaloryzowanej podstawy wymiaru.

Ubezpieczona domagała się wyliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków za 2010r. w kwocie co najmniej 65.490,34 zł i zastosowania (...) w wysokości 178,18 oraz doliczenie procentu zwaloryzowanej podstawy wymiaru za zwiększony okres składkowy.

W uzasadnieniu podniosła, iż organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję błędnie przyjął do wyliczeń zaświadczenie z dnia 20.06.2012r., jako niezgodne ze stanem faktycznym. Ponadto zastosował kwotę bazową z 2009r. zamiast tej przyjętej w decyzji z dnia 12.09.2011r.

W odpowiedzi na odwołanie - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymali argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Nadto podał, iż ubezpieczona ma prawo do emerytury od dnia 1.10.2008r. przyznanej na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do daty wydania zaskarżonej decyzji kilkakrotnie wyliczano ubezpieczonej emeryturę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. W dniu 7.09.2011r. ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia załączając do wniosku druk Rp-7 wystawiony w dniu 4.08.2011r, przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową, zawierający zarobki ubezpieczonej za lata 2009 w wysokości 64.883,74 zł, i za 2010r. w wysokości 65.490,34 zł. W konsekwencji decyzją z dnia 12.09. (...). organ rentowy ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej w oparciu o przepis art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem nowej podstawy wymiaru świadczenia ustalonej na podstawie (...) w wysokości 178,18 % (wyliczonego na podstawie zarobków z lat 2001-2010) obowiązującej w dniu 1 marca 2011r. w wysokości 2.822,66 zł, ustalając staż na 36 lat, 7 m-cy okresów składkowych i 1 rok, 1 m-c okresów nieskładkowych, uwzględniono wszystkie okresy zatrudnienia do dnia 31.07.2011r. W dniu 16.05.2012r. ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o przeliczenie emerytury. Organ rentowy zobowiązał ubezpieczoną do przedłożenia zarobków za 2011r. Ubezpieczona natomiast w dniu 25 czerwca 2012r, złożyła nowy wniosek o przeliczenie wysokości świadczenia załączając do wniosku druk Rp-7 wystawiony w dniu 20.06.2012r. przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową zawierający zarobki za 2010r. w wysokości 60.406,41 zł i za 2011r. w wysokości 29.485,08 zł. Zaś w dniu 26.07.2012r. organ rentowy faksem uzyskał informację od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, w którym podano, że prawidłowa kwota wynagrodzenia ubezpieczonej za 2010r. to 60.406,41 zł, oraz że anulowany jest druk Rp-7 z dnia 4.08.2011r.

W tych okolicznościach organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, na mocy której ponownie ustalono wysokość świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem podstawy wymiaru ustalonej na podstawie WWPW w wysokości 177,64 % (wyliczonego na podstawie zarobków z 2000-2009r) przy zastosowaniu kwoty bazowej z 1.03.2010r. (tj. takiej jaka była przyjęta do obliczenia wysokości w oparciu o prawidłowe dane). Uwzględniono wszystkie okresy zatrudnienia do 31 lipca 2011r.

W toku procesu ubezpieczona podniosła, iż pozostaje w permanentnym sporze ze swoim pracodawcą (...) Spółdzielnia Mieszkaniową. Pracodawca już dwukrotnie rozwiązał z nią umowę o pracę, ale na podstawie prawomocnych wyroków sądowych ubezpieczona została przywrócona do pracy. Podniosła nadto, iż z niezrozumiałych dla niej względów pracodawca nie prawidłowo wskazał wysokość jej wynagrodzenia za 2010r. Nie wypłacił jej także premii za 2010r. Podała także, iż przed Sądem Rejonowym w Zabrze toczy się postępowanie w sprawie z jej powództwa przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej zapłatę premii. A wynik tego postępowania będzie miał wpływ na wynik mniejszej sprawy.

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013r. postępowanie zawieszono na zgodny wniosek stron.

W związku z zakończeniem postępowania przed Sądem Rejonowym w Zabrze, strony wniosły o podjęcie postępowania w sprawie.

Pracodawca wydał ubezpieczonej nowy druk RP-7 z uwzględnieniem zarobków za 2010 r. w kwocie 69.201,81 zł., których ubezpieczona nie kwestionowała, na tej podstawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał w

dniu **16 czerwca 2014r. nową decyzję**, na podstawie której ustalił ubezpieczonej wysokość emerytury w oparciu o przepis art.110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS- poczynając od dnia 1 maja 2013r. tj. od daty złożenia wniosku.

Ubezpieczona wniosła odwołanie także od tej decyzji, podnosząc iż świadczenie powinno być wyliczone od dnia 1.08.2012r. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że wynagrodzenie w kwocie 69.201,81 było wynagrodzeniem należnym za 2010r. Ponadto wskazano, iż nawet gdyby przyjąć, iż zaskarżona decyzja z dnia 16.06.2014r. jest prawidłowa, to i tak w ocenie odwołującej organ rentowy nie miał prawa w decyzji z dnia 20.08.2012r. obniżyć jej wysokości tylko pozostawić w dotychczasowej kwocie.

Ostatecznie ubezpieczona cofnęła odwołanie od decyzji z dnia 16 czerwca 2014r na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2015r.

Ubezpieczona **podtrzymała odwołanie od decyzji z dnia 20.08.2012r.** i domagała się jej zmiany poprzez ustalenie, iż ubezpieczonej w okresie od 1.08.2012r. do 28.02.2013r. emerytura przysługuje w kwocie 3.178,65 zł, a od 1.03.2013r. do 30.04.2013r. w wysokości 3.305,80 zł. Ubezpieczona podniosła, iż skoro przeliczona w zaskarżonej decyzji emerytura okazała się niższa, to organ rentowy winien przyznać jej świadczenie na dotychczasowym poziomie, zgodnie z art. 133 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując dotychczasową argumentację. Wskazał, iż nie zachodzą w sprawie przesłanki do zastosowania art. 133 ust. 1, ani art. 109 ust. 2 cyt. ustaw, a jedynie okoliczności wynikające z art. 114 ust. 1 cyt. ustawy. Bowiem podstawą wydania zaskarżonej decyzji były zarobki wskazane w wystawionym przez pracodawcę w dniu 26.07.2012r. druku Rp-7 dotyczące 2010r. w wysokości 60.406,41 zł. i informacja pracodawcy o anulowaniu druku Rp-7 z dnia 4.08.2011r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 6.11.2008r. - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej emeryturę od dnia 1.10.2008r. zgodnie z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Powyższą decyzją uznano ubezpieczonej 32 lata i 10 m-cy okresów składkowych i 1 rok okresów nieskładkowych, natomiast wysokość podstawy wymiaru ustalono na podstawie WWPW w wysokości 174,93 % (wyliczone na podstawie zarobków z lat 1998 do 2007) przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej od dnia 1 marca 2008r.

Decyzją z dnia 7.01.2010r. , po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej z 29.12.2009r. organ rentowy ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej w oparciu o przepis art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem nowej podstawy wymiaru świadczenia ustalonej na podstawie WWPW w wysokości 177,17 % (wyliczonego na podstawie zarobków z lat 1999 – 2008) przy zastosowaniu kwoty bazowej z dnia 1.03.2009r.

W dniu 4.10.2010r. ubezpieczona złożyła wniosek o podjęcie wypłaty emerytury od października 2010r., jednocześnie załączając do wniosku świadectwo pracy z dnia 17.09.2010r., a w dniu 22.10.2010r. złożyła wniosek o ponowne wyliczenie emerytury załączając druk Rp-7 z dnia 11.10.2010r. zawierający zarobki za lata 2009 i 2010.

Decyzją z dnia 5.11.2010r. organ rentowy ponownie ustalił ubezpieczonej wysokość emerytury z uwzględnieniem nowej podstawy wymiaru świadczenia ustalonej na podstawie WWPW w wysokości 177,64 % (wyliczonego na podstawie zarobków z lat 2000 – 2009). Przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2010r. Następnie podjęto wypłatę emerytury od dnia 1.10.2010r.

Decyzją z dnia 8.04.2011r. na wniosek ubezpieczonej złożony w dniu 1.04.2011r. organ rentowy zawiesił ubezpieczonej wypłatę emerytury.

Decyzją z dnia 26.07.2011r. na wniosek ubezpieczonej z dnia 21.07.2011r. – organ rentowy podjął wypłatę emerytury.

W dniu 7.09.2011r. ubezpieczona złożyła kolejny wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia załączając do wniosku druk RP-7 z dnia 4.08.2011r. wystawiony przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową, zawierający zarobki ubezpieczonej za 2009r. w kwocie 64.883,74 i za 2010r. w kwocie 65.490,34 zł.

Decyzją z dnia 12.09.2011r. organ rentowy ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej w oparciu o art. 110 cyt. w. ustawy z uwzględnieniem nowej podstawy wymiaru na podstawie WWPW w wysokości 178,18 % (wyliczonego na podstawie zarobków z lat 2001-2010) przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1.03.2011r., ustalając staż ubezpieczonej na 36 lat, 7 m-cy okresów składkowych i 1 rok i 1 m-c okresów nieskładkowych. Uwzględniono ubezpieczonej wszystkie okresy zatrudnienia do 31.07.2011r.

W dniu 16.05.2012r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia. W piśmie z dnia 8.06.2012r. organ rentowy zobowiązał ubezpieczoną do przedłożenia druków Rp-7 za 2011 r. W dniu 26.06.2012r. ubezpieczona złożyła nowy wniosek o ustalenie wysokości emerytury, załączając do wniosku druk RP-7 z dnia 20.06.2012r. wystawiony przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową, zawierający zarobki za lata 2010 w kwocie 60.406,41 zł i 2011 rok w wysokości 29.485,08. Następnie w dniu 26.07.2012r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa anulowała druk Rp-7 z dnia 4.08.2011r. – podając, iż prawidłowe wynagrodzenie ubezpieczonej za 2010 rok wynosi 60.406,41 zł.

W tych okolicznościach **zaskarżoną decyzją z dnia 20 sierpnia.2012r.** – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie ustalił G. D. wysokość emerytury oraz poinformował, iż wobec ustalenia, że dotychczas wypłacane wynagrodzenie było ustalone od błędnej podstawy wymiaru, świadczenie będzie wypłacane w kwocie 3.147,42 zł – poczynając od dnia 1.08.2012r. czyli od najbliższego terminu płatności. Decyzję wydano w oparciu o przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ubezpieczona twierdziła, iż pozostaje w permanentnym sporze ze swoim pracodawcą (...) Spółdzielnią Mieszkaniową. Nadto twierdziła, iż z niezrozumiałych dla niej względów pracodawca nie prawidłowo wskazał wysokość jej wynagrodzenia za 2010r. przy sama nie była w stanie podać jaka to kwota, z pewnością kwota wyższa niż wynikająca z druku Rp-7, który wystawił pracodawca. Podała, iż pracodawca już dwukrotnie rozwiązał z nią umowę o pracę, ale na podstawie prawomocnych wyroków sądowych ubezpieczona została przywrócona do pracy..Nie wypłacił jej także premii za 2010r. Podała także, iż przed Sądem Rejonowym w Zabrze toczy się postępowanie w sprawie z jej powództwa przeciwko (...) o zapłatę wynagrodzenia.

W dniu 29 maja 2013r. do organu rentowego wpłynęło pismo (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z dnia 15.05.2013r. wraz z drukiem RP-7 w którym podano przychód ubezpieczonej za 2010r. w kwocie 69.201,81 zł.

Ubezpieczona tej kwoty nie kwestionowała.

Organ rentowy potraktował to pismo jak kolejny wniosek o przeliczenie świadczenia i wydał w dniu 16.06.2014r. decyzję, na podstawie której ustalił ubezpieczonej wysokość emerytury w oparciu o przepis art.110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS- **poczynając od dnia 1 maja 2013r. tj. od daty złożenia wniosku.** Ubezpieczona ostatecznie nie kwestionowała tej decyzji.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie akt organu rentowego. Stan faktyczny nie był pomiędzy stronami sporny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona decyzja jest prawidłowa, albowiem odpowiada prawu.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż przedmiotem postępowania przed sądem w sprawie ubezpieczeniowej jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na

wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Badanie legalności decyzji następuje zaś przy uwzględnieniu stanu prawnego i faktycznego istniejącego w chwili ustalania prawa.

Zgodnie z treścią par.21 Rozporządzenia M ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno rentowe z dnia 11.10.2011r. (Dz. U. Nr 237, poz.1412) – środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia , przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie można ustalić wysokość wynagrodzenia, przychodu lub uposażenia.

Jak ustalono, w dniu 16.05.2012r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia. W piśmie z dnia 8.06.2012r. organ rentowy zobowiązał ubezpieczoną do przedłożenia druków Rp-7 za 2011 r. W dniu 26.06.2012r. ubezpieczona złożyła nowy wniosek o ustalenie wysokości emerytury, załączając do wniosku druk RP-7 z dnia 20.06.2012r. wystawiony przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową, zawierający zarobki za lata 2010 w kwocie 60.406,41 zł i 2011 rok w wysokości 29.485,08. Następnie w dniu 26.07.2012r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa anulowała druk Rp-7 z dnia 4.08.2011r. – podając, iż prawidłowe wynagrodzenie ubezpieczonej za 2010 rok wynosi 60.406,41 zł. Wobec tego organ rentowy rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia 16.05.2012r. i 25.06.2012r.prawidłowo oparł decyzję o aktualną informację o wysokości wynagrodzenia. Tak ustalona wysokość emerytury była niższa od dotychczas pobieranej. Organ rentowy dokonał korekty ustaleń przy zastosowaniu kwoty bazowej przyjętej do obliczenia wysokości świadczenia w oparciu o prawidłowe dane.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko organu rentowego, iż przy wydaniu zaskarżonej decyzji, nie można było zastosować przepisu art. 133 i 109 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a przepis art. 104 cyt. ustawy.

Zgodnie z art. 133. 1. W razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1)⁽⁶⁴⁾ od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3,

2)za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również w razie ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości wskutek wznowienia postępowania przed organami odwoławczymi albo wskutek kasacji, z tym że za miesiąc zgłoszenia wniosku przyjmuje się miesiąc wniesienia wniosku o wznowienie postępowania lub o kasację.

Natomiast przepis art. 109 stanowi, iż :

1. Na wniosek emeryta lub rencisty wysokość emerytury określonej w art. 53 oraz renty ulega ponownemu ustaleniu na zasadach określonych w art. 110-113.

2. Jeżeli w wyniku ponownego ustalenia emerytura lub renta jest niższa, świadczenie przysługuje w dotychczasowej wysokości.

C.. wyżej przepisy art. 133 i 109 ust. 2 dotyczą innych sytuacji, niż miała miejsce w sprawie.

Zgodnie zaś z przepisem art. 114. 1. Prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

2. Jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1:

1)wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość,

2)występuje do organu odwoławczego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub że świadczenia przysługują w niższej wysokości; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie,

3)wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli.

W ocenie Sądu korekta zaświadczenia pracodawcy o wysokości wynagrodzeń ubezpieczonej dokonana przez jej pracodawcę stanowiła **nowe** okoliczności, w rozumieniu art. 104 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS które organ winien wziąć pod uwagę przy wydawaniu skarżonej decyzji, gdyż wskazywały one na przyjęcie przez organ błędnych danych w **prawomocnej decyzji z dnia 12.09.2011r.** W orzecznictwie panuje stanowisko, które Sąd Okręgowy podziela, iż to na pracodawcy spoczywa powinność prawidłowego wykazania wynagrodzenia osiąganego przez pracownika w poszczególnych latach i żaden przepis nie nakłada na organ emerytalno-rentowy obowiązku kontrolowania zgodności wydanego zaświadczenia z dokumentacją płacową pracodawcy (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 czerwca 2003 r. sygn, III AUa 324/02). Organ rentowy nie miał zatem żadnych prawnych instrumentów w celu zakwestionowania i sprawdzenia prawidłowości wyliczonego ubezpieczonej przez pracodawcę świadczenia.

W tych okolicznościach , w ocenie Sądu Okręgowego, zaskarżona decyzja była prawidłowa.

W toku procesu, jak ustalono, pracodawca faktycznie błędnie wyliczył wynagrodzenie ubezpieczonej za 2010r. korekta ustaleń w tym zakresie nastąpiło jednakże dopiero po zakończeniu postępowania sądowego. Na marginesie zauważyć należy, iż jeżeli ubezpieczona poniosła szkodę w związku z nieprawidłowo wystawionym zaświadczeniem o zarobkach przez pracodawcę, to pozostaje jej możliwość wystąpienia na drogę cywilną.

Reasumując, z wyżej wskazanych względów odwołanie od decyzji z dnia 20.08.2012r. nie zasługiwało na uwzględnienie dlatego na mocy art. 477(14) par. 1 kpc podlega oddaleniu.

Wobec cofnięcia odwołania od decyzji z dnia 16.06.2014r. na mocy art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc umorzono postępowanie w tej części.

(-) SSO Jolanta Łanowy